

KANT

ST. KONGENSGADE 3, 1264 COPENHAGEN

“THE RIVER FLOWS, IT FLOWS TO THE SEA”

RUNE ELGAARD & KRISTOFER HENRIKSSON

EXHIBITION PERIOD 29.10. - 26.11.2016

The River Flows, It Flows To The Sea

Knopskydning er ikke udelukkende et botanisk begreb men også en kunstnerisk strategi. Et arbejde bliver til på baggrund af det forrige, et formelt greb eller en tematik føres videre, gentages, modificeres, det nye opstår ikke ud af intet men består i en kombination af elementer, der allerede er tilstede.

Udstillingen *The River Flows, It Flows To The Sea* blev til på den måde. Den er en fortsættelse af en soloudstilling, *Moments Of Hesitation*, som Rune Elgaard havde i København i september måned i år. Her viste Elgaard seks malerier, som indholdsmæssigt trak på Michel Foucaults tanker om *heterotopien* – dvs. værkerne refererede til steder, som er virkelige men samtidig rummer andre steder i sig, som for eksempel når man ser sig i spejlet. Spejlet er et objekt, som er fysisk tilstede, men det åbner også op til det imaginære rum, som spejlbilledet danner. Heterotopiens sted er virkeligt og uvirkeligt simultant.

The River Flows, It Flows To The Sea er ikke en kopi af sit udgangspunkt. Kristofer Henrikssons indslag er nyt. Han viser installationen *Canoe (at rest)* som består af en kano, som ligger vendt op-ned på gulvet. Kanoen er håndlavet ned til mindste detalje af kunstneren selv. Den er funktionel, sødygtig og en brugsgenstand, noget som skrabermærkerne på undersiden også vidner om. Men samtidig får den en skulpturel og metaforisk kvalitet i det øjeblik, den optræder i gallerirummet. Kanoen som fænomen – med dens form, skala og funktion – bliver i udstillingssammenhængen et mangefacetteret springbræt med et poetisk potentiale. Som kunstobjekt møder den Elgaards billeder. Dialogen mellem dem er både gådefuld men også direkte, siden kanoen som motiv går igen i flere af Elgaards arbejder. Såvel i tegning som i maleri gengiver han en dreng, som befinder sig i netop en kano. Motivet refererer til Foucaults primære billede på det heterotopiske – båden – der er et sted, som altid er på vej til en ny destination, og derfor rummer en mangfoldighed af steder i sig.

Henrikssons kano falder ved siden af en klar definition: den præsenteres som et værk i udstillingssammenhængen men er ellers en brugsgenstand og minder derfor om en readymade, men det er heller ikke tilfældet, siden den er håndlavet. Kanoen er kun tilsyneladende et *found object*. Vi genfinder det modsætningsfyldte hos Elgaard: i hans billeder modstilles motiver fra alverdens sammenhænge: kunsthistorien, populærkulturen eller private fotos. Elgaard arbejder således med *found footage*, men han insisterer på at gengive de udvalgte motiver i en sirlig, fotorealistic stil. På en gang er han interesseret i at udviske det personlige præg – siden han ikke skaber sine motiver selv men "låner" dem fra andre – på den anden side vægtlægges det personlige touch højt i kraft af, at Elgaard altid maler eller tegner motiverne. Man kunne fint forestille sig, at Elgaard havde gengivet Henrikssons kano i et maleri, men her er den så at sige "trukket" ud af billedet og er tilstede i 3D.

Udstillingen består af individuelle arbejder men er også tænkt som en helhed. Elgaard og Henriksson ønsker, at værkerne tilsammen appellerer til beskueren både følelsesmæssigt og analytisk. Det vigtige er, hvor vedkommende bringes hen i de mentale rum, som udstillingen skaber. Kunstnerne søger ikke at illustrere Foucaults tanker men at kredse om dem, veksle mellem det idébaserede og det sanselige. I heterotopiens rum er man her og der på samme tid.

Kristofer Henriksson (1983) bor og arbejder i Lund, Sverige. Han er uddannet fra Kunstakademiet i Trondheim. Hans kunstpraksis spænder over flere medier, såsom installationer, objekter, performances og tegning. Hans arbejde er rettet mod det eksistentielle og poetiske, og det involverer ofte fundamentale fysiske materialer såsom vand og kul samt fænomenerne forandring og arbejde. For Henriksson er det kunstneriske arbejde en søgning efter en sammenhæng eller en form, der tjener som grundlag for poetiske overvejelser.

Rune Elgaard (1983) bor og arbejder i Oslo. Han er uddannet fra Kunstakademiet i Oslo. Elgaard er en billedskaber, som arbejder med et minimalt udtryk i maleri og tegning. I hans værker finder vi både abstrakte elementer og fotorealistic detaljer. Værkerne åbner et vindue mod verden, samtidig med at de er insisterende flade. De genkendelige motiver har karakterer af *found footage* og kan stamme fra både nutid og fortid, ofte er de af kunsthistorisk art. Elgaard har haft soloudstillinger i galleriet i 2010, 2012 og 2014.